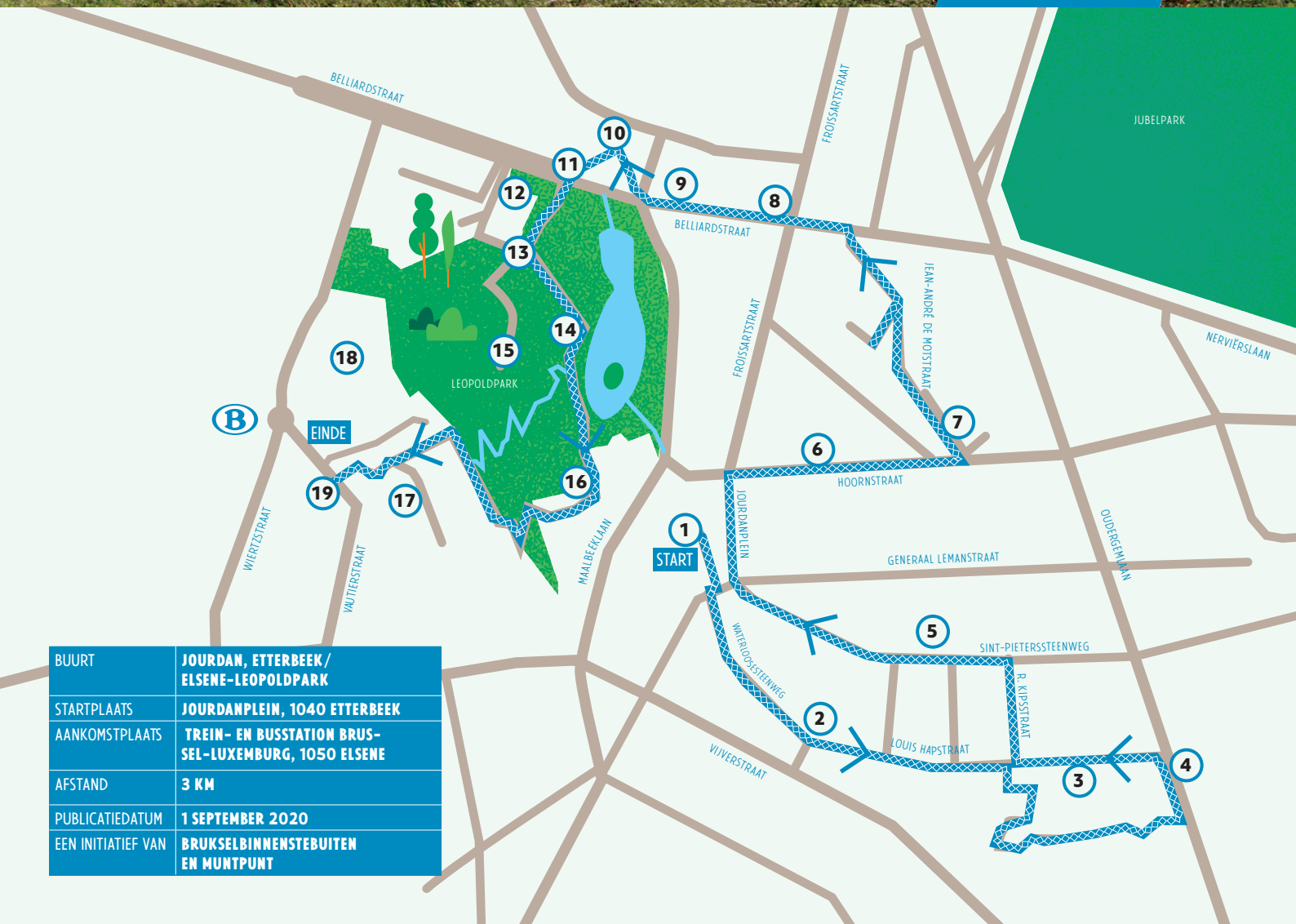
DORP NAAST EUROPA
ETTERBEEK

DOE-HET-ZELF WANDELING BRUSSEL

BUURT	JOURDAN, ETTERBEEK / ELSENE-LEOPOLDPARK
STARTPLAATS	JOURDANPLEIN, 1040 ETTERBEEK
AANKOMSTPLAATS	TREIN- EN BUSSTATION BRUSSEL-LUXEMBURG, 1050 ELSENE
AFSTAND	3 KM
PUBLICATIEDATUM	1 SEPTEMBER 2020
EEN INITIATIEF VAN	BRUKSELBINNENSTEBUITEN EN MUNTPUNT

INLEIDING

Deze wandeling van Brussel-binnenstebuiten verkent het onbekende Etterbeek. In de buurt rond het gezellige Jourdanplein vallen verborgen parels te ontdekken: het ommuurde Jean-Félix Happark, een barokke gevel uit de tijd dat Etterbeek nog een baronie was, een waterreservoir en een vergeten dorpswegel. Langs de Belliardstraat komen de Europese instellingen in het vizier, maar het verrassende Leopoldpark biedt een vluchtroute, met historische en architecturale hoogstandjes.

1 JOURDANPLEIN

Het Jourdanplein voelt aan als een dorpse ontmoetingsplaats, geprangd tussen kantoorgeweld en woonwijken. Ogenschijnlijk heerst hier een volkse sfeer (frituur Maison Antoine, café Chez Bernard, bakkerij Au Vatel), maar een beetje luistervinken maakt snel duidelijk dat vooral expats zich hier thuis voelen.

Vaak hingen er donkere wolken boven dit plein. Vanwege de ligging in de Maalbeekvallei en vlak bij de economisch belangrijkste wijk van Brussel plande men hier in de jaren 1960 een stadssnelweg tussen Schaarbeek en Elsene. Toen die ideeën in de jaren 1980 op de schop gingen, werd er geïnvesteerd in de omliggende gebouwen en straten. Door de woonfunctie op de bovenverdiepingen van handelszaken te versterken, behield het plein zijn gemengd karakter.

Een tweede dreiging was de kantoordruk. Het terrein aan de noordzijde, waar nu het Sofitel Hotel staat, was jarenlang de inzet van een strijd tegen de bouwpromotoren. Het bestemmingsplan van 1968 bepaalde namelijk dat ook aan deze kant van de Belliardstraat hoge kantoorgebouwen mochten komen. Speculanten kochten massaal gebouwen op en lieten ze verkrotten. Krakers bezetten de panden. Dat er uiteindelijk een hotel en geen kantoorgebouw kwam, was toch een opluchting.

De recente heraanleg die het plein grotendeels autovrij maakt, stootte aanvankelijk op wantrouwen bij een aantal handelaars en plaatselijke politici, maar werpt nu haar vruchten af. Vaste waarde Frituur Antoine kreeg een nieuw paviljoen. Jourdan bruist opnieuw, maar de gentrificatie laat zich meer dan ooit voelen. Stijgende huurprijzen trekken een bepaald – wat homogeen – publiek aan en doen buurtwinkels plaats ruimen voor hippere zaken.

JOURDANPLEIN

→ *Wandel zuidwaarts weg van het plein, langs de Waversesteenweg. Blijf die volgen tot ze overgaat in de Louis Hapstraat.*

2 LE RANCH

Etterbeek ligt vlak bij de Europese wijk en het Jourdanplein maakt een hippe indruk. Toch leven ook hier meer mensen dan je zou denken in bedenkelijke woonomstandigheden en precaire financiële situaties. Langs de Vijverstraat vind je sociale woningen en heel wat oude huizen die in kleine appartementen opgedeeld zijn. Het Brussels Gewest en de gemeente Etterbeek investeren in noodzakelijke, kwaliteitsvolle openbare ruimte.

Kinderen en hun ouders vinden wat ademruimte in Le Ranch, een vernieuwde groene speelruimte op een restterrein tussen de Louis Hap- en de Vijverstraat. Ook in het Jean-Félix Happark komt een nieuwe speeltuin.

→ *Neem de ingang tussen het zwarte hekwerk en daal via de metalen trap af in het park.*

JEAN-FÉLIX HAPPARK

3 JEAN-FÉLIX HAPPARK

De voorbijganger merkt nauwelijks op wat de buurtbewoner al lang weet: het Jean-Félix Happark is Etterbeeks best bewaarde geheim. Ooit was dit een ommuurde historische tuin, vandaag ontpopt dit pareltje zich tot een multifunctionele pleisterplek voor de dichtbevolkte buurt.

In 1804 kocht Albert Hap, toenmalig burgemeester van het nog erg landelijke Etterbeek, hier een 16de-eeuws kasteeltje met een lap grond van drie hectare. Latere generaties Hap braken het te vochtige kasteeltje af en bouwden in 1859 langs de Waversesteenweg (nr. 506) een statige neoklassieke woning, die nu in restauratie is. Daarnaast kwamen er ook een kiosk en paardenstallen, die later verbouwd werden tot een orangerie (het lange bakstenen gebouw in het park). Jean-Félix Hap, de vierde generatie, gaf de tuin zijn huidige vorm, stelde het domein open voor het publiek en schonk het na zijn dood in 1988 aan de gemeente.

De vijver wordt gevoed door de bron van de Broebelaar, een zijbeekje van de Maalbeek. Als je goed luistert, hoor je het water opborrelen uit een kleine rotspartij bij de rechteroever. De eerste Hap, die brouwer van beroep was, gebruikte dat water voor zijn brouwerij. Nog verder terug in de tijd, in de 17de eeuw, kocht de Stad Brussel de bron en leidde het water meer dan twee kilometer ver af naar Sint-Joost. Daar werd het met een revolutionaire hydraulische machine opgepompt uit de Maalbeekvallei en over de stadswallen geleid om bijna twee eeuwen lang de fonteinen van het Warandepark te voeden.

Naast de vijver zie je nog restanten van het middeleeuwse kasteeltje. In 2000 legde Leefmilieu Brussel de vijver opnieuw aan en beschermde het park. Volg het pad links om de vijver. Neem bij de kiosk links. Je wandelt door een kleine, ecologische en didactische tuin. Rechts komen nieuwe moestuinen. Voorbij een hekje sta je plots naast een groot cottage-achtig gebouw. Het ligt in het bouwblok en maakt deel uit van een geheel van vier woningen in eclectische en art-nouveaustijl (1905, architect Henri Vaes) langs de Oudergemlaan. De onderbouw in hardsteen draagt een bovenbouw uit pseudovakwerk en een beglaasde erker. Hier huist de Nederlandstalige Openbare Bibliotheek van Etterbeek.

→ *Volg het pad tot aan de uitgang aan de Oudergemlaan. Sla linksaf.*

4 OUDERGEMLAAN

Voor de aanleg van deze laan (1853), als een rechte verbinding tussen de Wetstraat en de Koninklijke Jachtwijk, moest de helft van de tuin van de familie Hap eraan geloven. Neem de eerste straat links: we zijn opnieuw in de Louis Hapstraat. Dit rustigere gedeelte van de weg verbindt de Waversesteenweg met het Sint-Pietersplein en werd in 1893 aangelegd op het licht bochtige Broebelaarspad, dat langs de beek liep die in het park ontspringt. De sympathieke naam van de verdwenen beek leeft ook verder in het actieve wijkcomité Broebel'Air.

Omdat de straat langs de gronden van de burgemeestersfamilie Hap lag, werd ze vermoedelijk aangelegd uit speculatieve overwegingen. Ze biedt een mooie staalkaart van Brusselse rijwoningen uit de belle époque en het interbellum. Op nr. 75 grenst een typische neo-Vlaamse-renaissancewoning aan het park. Net voorbij het park zie je twee burgerwoningen (nrs. 49-51, 1908) van architect Joseph Diongre, die drie decennia later het Flageygebouw ontwierp.

→ *Neem recht tegenover de ingang van het park de Richard Kipsstraat. Sla aan het eind linksaf in de Sint-Pieterssteenweg. Wandel tot tegenover het zwart metalen hekje (nr. 68) aan je rechterkant.*

5 DE BARONIE

Dit is het oudst bewaarde gebouw van de gemeente Etterbeek. Het barokke pand dateert uit 1680 en was verbonden aan De Baronie, een belangrijk pachthof. In 1673 had de gemeente van de laatste Habsburgse koning Karel II het statuut van baronie gekregen. Vanaf die periode deed het pachthof dienst als tijdelijk verblijf van de baronnen van Etterbeek.

De gemeente ontwikkelde zich langs deze Sint-Pieterssteenweg. Toen ze eind 19de eeuw verstedelijkte, kreeg de straat de huidige rooilijn en moest het toegangsgebouw van De Baronie afgebroken worden. Uit diezelfde periode dateert ook de hele verkaveling waarvan je al de Richard Kips- en Louis Hapstraat zag. Voor het overige beheersen eenvoudige neoclassicistische panden het straatbeeld, waarvan sommige nog met een winkelpui.

→ *Volg de Sint-Pieterssteenweg tot op het Jourdanplein. Loop noordwaarts, in de richting van het Sofitel Hotel. Neem de eerste straat rechts.*

6 HOORNSTRAAT

Historici denken dat deze straat, die gedeeltelijk parallel loopt met de Sint-Pieterssteenweg, deel uitmaakte van de vroegere Prince Wege, die de aartshertogen Albrecht en Isabella in de 17de eeuw lieten aanleggen als verbinding tussen het Coudenbergpaleis en hun residentie in Tervuren. De naam zelf verwijst waarschijnlijk naar de graaf van Hoorn, die in 1568 samen met zijn collega Egmont onthoofd werd op de Grote Markt van Brussel.

In het midden van de 19de eeuw was de Hoornstraat een van de weinige geplaveide straten in Etterbeek. De aanwezigheid van enkele herenhuizen zal daar niet vreemd aan geweest zijn. Achter de lange muur rechts bevindt zich een overwelfd waterreservoir van de Brusselse watermaatschappij Vivaqua. Het is het op een na oudste van het Gewest (1877) en verzamelt grondwater uit het Zoniënwoud. De capaciteit bedraagt 18.000 m².

→ *Neem de tweede straat links.*

DE BARONIE

7 JEAN-ANDRÉ DE MOTSTRAAT

Deze straat is een schizofreen geval. De linkerzijde toont een doorsnee stadsstraat met woningen van 1870 tot de jaren 1930. De rechterzijde wordt gedomineerd door twee kantoorgebouwen van de Europese Commissie. Ze illustreren de kantoordruk die de gemeente Etterbeek al enige decennia probeert te counteren.

Net als de Sint-Pieterssteenweg kreeg ook deze straat haar huidige vorm omstreeks 1870. Om de kosten te drukken, probeerde de gemeente bestaande tracés, hier de 'Oude Weg', te recupereren. Eén stukje platteland werd over het hoofd gezien: de Weidegang (nr. 29) is een kasseistraatje dat doodloopt op enkele lage huisjes met zadeldak. Enkel een boerenknecht met paard en kar ontbreekt nog.

→ *Volg de Jean-André De Motstraat en sla aan het eind linksaf in de Belliardstraat. Wandel tot op het kruispunt met de Froissartstraat.*

JEAN-ANDRÉ DE MOTSTRAAT

BELLIARDSTRAAT

8 FROISSARTSTRAAT

De Froissartstraat heeft een turbulente eeuw achter de rug. Oorspronkelijk was het een eind-19de-eeuwse uitbreiding van de chique Leopoldwijk met prachtige herenhuizen voor de Brusselse burgerij. Vanaf het interbellum vertrok die burgerij met de auto naar de Brusselse groene rand om plaats te maken voor een minder kapitaalkrachtige bevolking, waaronder nogal wat kunstenaars. Mensen die weinig in de melk te brokkelen hadden toen eind jaren 1980 de bouw van het hoofdkwartier van de Europese Raad van Ministers op tafel lag. De monumentale roze-marmeren gevel zie je straks aan het Jean Reyplein.

Promotoren hadden het ook gemunt op het lagergelegen woonblok tussen de Justus Lipsius- en de Belliardstraat. De laatste 'lastige' bewoners werden weggepest, maar de afbraakvergunning sleepte aan. Terwijl de promotoren de andere huizen van het woonblok afbraken, lieten ze de huizen aan de Froissartstraat doelbewust verkommeren. Jarenlang was dit een postapocalyptische ruïne, op enkele meters van de prestigieuze Europese instellingen. Het hoekhuis La Papeterie du Parc Leopold (Belliardstraat 177) overleefde de kaalslag.

→ *Steek de Froissartstraat over en wandel verder langs de Belliardstraat.*

9 BELLIARDSTRAAT

Ook het neo-renaissancehuis (nr. 161) met de gebeeldhouwde wulpse 'watertaferelen' op de erker getuigt nog van het burgerlijk verleden van deze buurt. Dit is het geboortehuis van beeldhouwer Julien Dillens (1849-1904), bekend van het beeld van de stervende Everard t'Serclaes op de Grote Markt.

Pas in 2009 startte de bouw van het woon- en hotelproject Leopold Village aan de overkant, op de hoek van de Belliardstraat en het Jean Reyplein. Het bestaat uit drie gebouwen met 108 luxeappartementen, een hotel met 150 kamers en 1500 m² handelszaken. Het geheel van architect Pierre Blondel oogt gevarieerd en verrassend hedendaags voor deze buurt. Het maakt deel uit van het project om de Etterbeeksesteenweg, die langs de Maalbeekvallei Etterbeek met Sint-Joost verbindt, uit te bouwen tot een gevarieerde as met kantoren, maar ook woningen, winkels en horeca.

De bij Europese ambtenaren populaire brasserie Grand Central is ingericht door Frédéric Nicolay, de Brusselse caféondernemer die onder andere ook aan de basis lag van De Walvis aan het kanaal, Café Belga aan Flagey en Bar du Matin in Vorst.

→ *Steek de Etterbeeksesteenweg en de Belliardstraat over en wandel tot in het midden van het plein.*

10 JEAN REYPLEIN

Dit is een plein tegen wil en dank: het ondergrondse stormbekken zou een zwaardere constructie bovenop erg duur maken. Bovendien bleef, vanwege de autotunnel naar Leuven, de verbinding naar het Leopoldpark erg smal. Het aanvankelijk niet ingerichte plein groeide dankzij bankjes, computergestuurde fonteinen en een wekelijkse markt uit tot een aangename openbare ruimte. Residentie Belview aan de westkant mag dan te hoog zijn, het geeft het plein nog een horecakant met terras en maakt de ruimte tot een rustpunt.

Het stormbekken onder het plein ligt op het traject van de overwelfde Maalbeek. De beek ontspringt in een vijver in de Ter Kamerenabdij en mondt uit in de Zenne ter hoogte van het winkelcentrum Dockx, aan de Van Praetbrug op de grens van Schaarbeek en Laken. Langs de beek waren een veertigtal vijvers, vooral om vis te kweken. De meeste vijvers verdwenen toen de Maalbeek vanaf 1855 uit hygiënische overwegingen overwelfd werd. Een uitzondering is de vijver in het Leopoldpark.

→ *Steek de Belliardstraat opnieuw over aan het zebrapad met verkeerslichten, naar de ingang van het park met het zwarte versierde hek.*

11 LEOPOLDPARK

De opschriften onder de dakrand van de toegangspaviljoentjes verwijzen nog naar de oorspronkelijke functie van het park. Hofarchitect Alphonso Balat en Louis Fuchs legden hier rond 1850 het eerste romantische landschapspark van Brussel aan, met een dieren- en plantentuin voor de rijke inwoners van de Leopoldwijk. De dierentuin had geen wetenschappelijke pretenties. IJsberen en bruine beren hokten samen. Gemzen, gazellen en herten liepen er rond in een 'Zwitsers' landschap met chalet. Veel exotische dieren overleefden de strenge winters niet. De giraf kreeg last van reuma wegens de vochtige valleigrond... In 1880 werd het boeltje opgedoekt en met de financiële steun van industrieel Ernest Solvay (1838-1922) omgevormd tot een wetenschapspark van de Université Libre de Bruxelles (ULB).

→ *Wandel tot voor het imposante beige gebouw aan je rechterkant.*

LEOPOLDPARK

HET FYSIOLOGISCH INSTITUUT

12 HUIS VAN DE EUROPESE GESCHIEDENIS

Dit is het voormalige Tandheelkundig Instituut George Eastman van architect Michel Polak uit 1935. George Eastman (1854-1932) was de oprichter van het bekende fotobedrijf Eastman Kodak. Daarnaast specialiseerde hij zich als mecenas in de veralgemening van de tandzorg, een noodzakelijk kwaad in een samenleving die steeds meer aan suiker verslingerd raakte. Het beeldhouwwerk boven de toegangsdeur toont de weldoener op zijn sterfbed, omringd door dankbare vrouwen en kinderen.

Binnen stonden verschillende rijen stoelen waar tandartsen kinderen aan de lopende band behandelden. Om hen een beetje op hun gemak te stellen, zijn de muren in de wachtkamer beschilderd met fabels van Jean de La Fontaine. Tevergeefs. Voor velen was een bezoek aan het Eastmaninstituut een traumatiserende ervaring.

Vandaag herbergt dit prachtige gebouw 'Het Huis van de Europese Geschiedenis'. Bij de verbouwing kreeg het pand een opvallende rechthoekige glazen structuur op zijn dak. De sterk verticale dimensie wordt binnen nog versterkt door een opmerkelijk kunstwerk dat vanaf het plafond alle verdiepingen overspant. Een aanrader en bovendien gratis.

→ *Wandel tot voor het gebouw links van het Huis van de Europese Geschiedenis.*

13 HET FYSIOLOGISCH INSTITUUT

Het Fysiologisch Instituut (1893) was het eerste van de vijf wetenschappelijke instellingen van de ULB die na het failliet van de zoo hier hun plaats vonden. De grote glaspartijen en het zichtbaar gebruik van giet- en smeedijzer zijn typisch voor de art nouveau. Voor wetenschappers was lichtinval en ruimte erg belangrijk en de art nouveau slaagde erin die twee kwaliteiten in haar architectuur zowel esthetisch als praktisch te verwerken. Ook typisch voor die tijd zijn de namen van belangrijke fysici op de gevel.

In 1927 vond hier de vijfde internationale Solvayconferentie voor fysica en chemie plaats. Ernest Solvay bracht er de belangrijkste wetenschappers van zijn tijd samen, onder wie Max Planck, Marie Curie en Albert Einstein. Zeventien van de negenentwintig deelnemers aan deze conferentie wonnen ooit een Nobelprijs! Vandaag gebruikt de Franstalige stadsschool Lycée Emile Jacqmain het gebouw.

→ *Wandel naar beneden en volg het pad langs de vijver, die je aan je linkerkant houdt.*

14 ENGELSE LANDSCHAPSSTIJL

Het park is aangelegd in de romantische Engelse landschapsstijl. Het natuurlijke reliëf komt maximaal tot zijn recht en werd waar nodig nog extra geaccentueerd. Paadjes slingeren zich langs de glooiende vijveroevers, bomen reiken op een dramatische manier met hun takken naar het water en een eilandje mocht ook zeker niet ontbreken.

Op de helling rechtsboven schemert tussen de bomen de halfronde achtergevel van het Handelsinstituut, met schuin daarachter het witstenen gebouw van het voormalig Sociologisch Instituut, ofwel de Solvaybibliotheek (1902, architecten Bowman en Vandevelde).

15 DE SOLVAYBIBLIOTHEEK

Nadat de ULB in 1967 besliste om het Instituut voor Sociologie naar haar campus Solbosch over te brengen, gebruikte de universiteitsuitgeverij het gebouw nog tot 1981. Daarna zorgde leegstand voor verkommering en vandalisme. Eind jaren 1980 werd het geheel beschermd en in de jaren 1990 vakkundig gerestaureerd. Een gebruiksovereenkomst tussen de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (nu Citydev) en de beheersmaatschappij Edificio zorgt voor het beschermen en openstellen van deze art-nouveauparel. De centrale bibliotheek met haar verfijnde houtwerk, subtiele lichtinval en ruimtegevoel is een uitgelezen locatie voor officiële aangelegenheden, conferenties van bedrijven en politici, concerten, lezingen of cd-opnames.

→ *Volg het pad ten zuiden van de vijver, voorbij een speelpleintje aan je rechterkant.*

DE SOLVAYBIBLIOTHEEK

16 EGGEVOORDTOREN

De ronde toren en het rechthoekige 'Vischhuis' ernaast (16de-17de eeuw) zijn de enige restanten van een groot vroegmiddeleeuws leengoed van de burggraven van Brussel. Het bestond uit een kasteel, een molen, een herberg, vijvers, weiden en een boomgaard. De naam verwijst naar een 'voord', een doorwaadbare plaats in de Maalbeekvallei.

In de 18de eeuw werd het domein opgesplitst. De familie Dubois de Bianco ruilde in 1851 hun deel tegen aandelen in de Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde, Plantkunde en Sierteelt, die er de bovenvermelde zoo zou gaan uitbaten. Een recent aangelegd wandelpad geeft je de kans om deze zeldzame overblijfselen van het Brusselse verleden van alle kanten te bekijken.

→ *Neem de trap en wandel langs het lage metalen hek.*

EGGEVOORDTOREN

17 MUSEUM VOOR NATUURWETENSCHAPPEN

De gebouwen linksboven vormen het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen, waar het zogenaamde dinomuseum deel van uitmaakt. De lange gele vleugel (architect Emmanuel Cels, 1857) moest onderdeel worden van een redemptoristinnenklooster dat echter nooit afgewerkt raakte. Kloosters vestigden zich graag in de adellijke Leopoldwijk om er de dochters die geen geschikte huwelijkspartner vonden op te nemen.

De vleugel links daarvan werd gebouwd door architect Emile Janlet voor de wereldberoemde iguanodonskeletten die in 1878 in Bernissart door mijnwerkers ontdekt werden. De collectie 'iguanodon bernissartensis' bevat een dertigtal volledige skeletten van 140 à 115 miljoen jaar oud. Ze is de publiekstrekker van het museum. De museumzalen tonen maar een fractie van de naar schatting 38 miljoen insecten, stenen, schelpen, fossielen, beenderen in de bewaarzalen: na Parijs en Londen is dit de grootste natuurhistorische collectie van Europa.

→ *Neem ter hoogte van een imposante wilde kastanjeboom het kleine pad tussen klimophaagjes links.*

18 EUROPEES PARLEMENT

De mastodont van het Europees Parlement overschaduwt een bakstenen huis: de gewezen directeurswoning van de plantenafdeling van het park. Rechts zie je het borstbeeld van de directeur, de botanicus Jean Linden (1817-1898). Hij richtte deze afdeling op en beheerde die ernstig, wat een contrast vormde met de dierentuin. Gezien de moeilijkheden met de zoo, richtte hij in 1868 de onafhankelijke instelling l'Horticulture Internationale op. Deze kende een groot succes bij plantenverzamelaars uit de hele wereld. Vandaag is de woning een educatieve ruimte van het Museum voor Natuurwetenschappen.

→ *Je verlaat het park in de Vautierstraat. Steek die over en wandel tot nr. 62.*

19 WIERTZMUSEUM

Antoine Wiertz (1806-1865) was zeker geen onverdienstelijk schilder, maar een nieuwe Rubens, zoals hij zichzelf inschatte, was hij niet. Zijn ego was zo groot als sommige van zijn doeken. Dat volstond echter om de jonge Belgische staat ervan te overtuigen om dit atelier voor hem te betalen. Een unieke gebeurtenis: culturele subsidies dateren pas van veel later. Na de dood van Wiertz werd zijn atelier het Wiertzmuseum. Schrijver Hendrik Conscience (1812-1883) werd de eerste conservator en conciërge van het, toen en nu, weinig bezochte museum. Een rustig postje met veel tijd om te schrijven... We laten je hier verwijlen tussen de dino's of de doeken. Het trein- en busstation Brussel-Luxemburg ligt op 5 minuten wandelen.

Muntpunt is de grootste Nederlandstalige bibliotheek van Brussel. Het startpunt voor nieuwsgierige geesten. Het infopunt voor wie z'n weg zoekt in de stad. Het vertrekpunt voor iedereen die Brussel wil beleven.

Muntpunt
Munt 6, 1000 Brussel
02 278 11 11
info@muntpunt.be
www.muntpunt.be

Voor deze uitgeschreven wandeling deed Muntpunt een beroep op Brukselbinnenstebuiten. De gidsen van Brukselbinnenstebuiten hebben een groot hart voor Brussel en willen je de stad tonen in al haar veelzijdigheid. Ze hebben oog voor positieve en negatieve ontwikkelingen en vertellen fabeltjes noch pr-verhalen.

Brukselbinnenstebuiten
02 218 38 78
onthaal@brukselbinnenstebuiten.be
www.brukselbinnenstebuiten.be

Verantwoordelijke uitgever: Roel Leemans, Munt 6, 1000 Brussel • Fotografie: Sien Verstraeten

Vlaanderen verbeelding werkt. brussel

BRUKSEL BINNENSTE BUITEN

MUNTPUNT